

[Jens Holm.]

Loven af 27. Juli 1945, gaar, saa vidt jeg kan se, kun ud paa en Forlængelse af Loven, uden at der foretages Ændringer i den, og jeg kan uden at knytte særlige Bemærkninger dertil tilsige mit Partis Støtte ogsaa til dette Lovforslags Gennemførelse.

Ouf Johansen: Det er dette Lovforslags Opgave at forbedre Forholdene for de Samfundets Stedbørn, hvis Skæbne det er ikke at have et Hjem eller at have et saa daarligt Hjem, at det ikke har kunnet yde dem et Barndomshjems lykkelige Goder. Lovforslaget peger ikke direkte paa Børnene, men paa Rammerne, Børnehjemmene, Vilkaarene for Børnenes Opdragelse. Det har til Maal at forbedre Vilkaarene for de forskellige Former for Børnehjem, saa at de økonomiske Vanskeligheder, disse har, og de mindre heldige Følger, det paa forskellig Vis kan faa, gøres mindst mulige. Dette koster Penge, det er forstaaeligt. Men for at forbedre skal man først kende de Mangler og Skavanker, der maatte være at finde. I sin Fremsættelse i Folketinget gjorde den højtærede Arbejds- og Socialminister Rede herfor og for de Forholdsregler, der indeholdes i nærværende Lovforslag. Ved Behandlingen i Folketinget er Forslaget ikke, hvad angaar de Ting, jeg her har nævnt, undergaaet Forandringer, men man har brugt en Del af Tiden i Møderne til at drøfte Løn- og Pensionsforhold for Lederne af Børnehjemmene og deres Hustruer og Medarbejdere, og det er med Henblik paa en Fortsættelse af disse Drøftelser, at et Udvalg skal nedsættes. Man er fuldt ud klar over Problemerne og deres Udstrækning, men man kom altsaa ikke i denne Omgang til nogen egentlig Løsning. Man gjorde det, som saa ofte sker, naar Tiden ikke er inde, eller naar Enighed ikke kan skabes eller Pengene ikke er til Stede, man udskyder Problemet med en Bemærkning om god Forstaaelse og Velvilje over for Sagen, og saa nedsætter man som Regel et Udvalg. Saaledes ogsaa her, og mon man ikke er kommet saa godt fra det, at ogsaa Landstinget kan tiltræde baade Udsættelsen og Lovforslagets Bemærkninger med deres Motivering for det paagældende Udvalgs Nedsættelse.

Men tilbage til Lovforslaget. Alt i alt regnes der med ca. 5 Mill. Kr. i Tilskud til

de privat anlagte Børnehjem, for at man kan løse eller forberede til Løsning den i Lovforslagets § 1 nævnte Opgave. Egentlig er det en betydelig Reform. Den har til Opgave at afvikle private Børnehjem som de i Forslagets § 1 nævnte, saa at disse fremtidig overgaar til Stat, til Kommune, til selvejende Institutioner eller til anerkendte Foreninger for Børneforsorg. Forslaget skal ikke være et Slag i Ansigtet paa de mange Kvinder og Mænd, der i Børnesagens Tjeneste stærkt opofrende har udført en stor Gerning. Forslaget kommer nemlig paa en Tid, hvor de Forbedringer, der naturligt skal gennemføres paa disse Hjem, paa Grund af de stærkt ændrede Prisforhold næppe lader sig klare af de paagældende Ejere selv. Dertil kommer, at man i stigende Grad betragter Børnehjemmenes Opgaver som hørende under offentlig Myndigheds Udøvelse, og at Udviklingen er gaaet i den Retning, at nye Hjem er rejst som offentlige Institutioner. Disse har derved faaet Hovedvægten i vor Børnehjemsforsorg, idet man altsaa gaar fra private over til offentlige Institutioner. Men som sagt, Lovforslaget skal ikke være et Spark til de mange, der i Kærlighed til Opgaven og med Pligtfølelse over for Samfundets Stedbørn har ofret sig og udført en slid-som Gerning, ofte under trange økonomiske Kaar. Lad der have været enkelte uheldige Forhold; dem har vi i vor Taknemmelighed Raad til at se bort fra. Uheldige Undtagelser vil findes alle Steder, vel ogsaa under den offentlige Børneforsorgs Vilkaar.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Jeg vil dog gerne lige gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Flede-lius, der indledede med at sige, at det er beskæmmende, at man har maattet vente med en saadan Lovgivning til det Herrens Aar 1947. Det forekommer mig, at det er en saa stor Kompliment til den nuværende højtærede Socialminister, at jeg næsten misunder ham den. Det havde dog vist været rigtigt, om det ærede Medlem havde brugt et lidt mindre stærkt Udtryk end „beskæmmende“, et Udtryk, der rammer tidligere Socialministre.

Jeg vil ganske kort anbefale det andet Lovforslag om Forlængelse for 2 Aar af Loven om offentlig Støtte til Børnehaver og Vuggestuer.